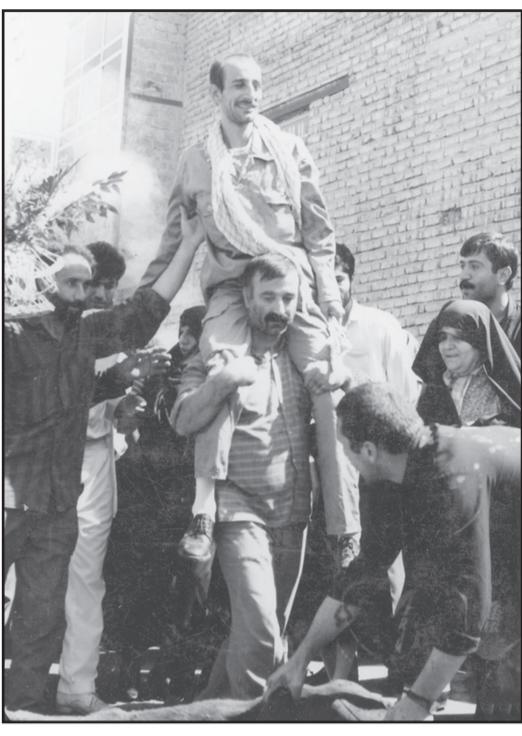


اسارت از زبان آزاد سرافراز، سید ابوالفضل سیدحسینی:

ماه عسل با طعم تلخ سه هزار روز اسارت!



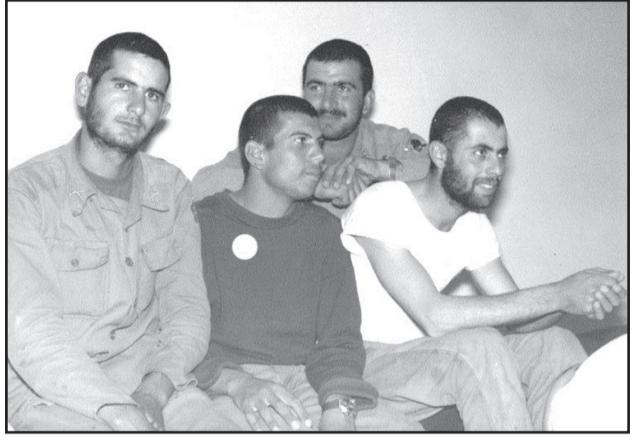
قسمت دوم و پایانی

حسن شکیب زاده

طاهره قصاب زاده، مادر شهید عباس داداشی:

با خودم کلنگار می‌رفتم که هیچ چیز را باور نکنم!

حسن شکیب زاده



ترکش که خورد، ۱۵ روز در یکی از بیمارستان‌های تهران بستری بود و ما هیچ خبری از او نداشتیم. بعد از ۱۵ روز که آمد قزوین تازه متوجه شدیم زخمی شده است.

هنوز زخم‌هایش التیام نیافته بود که با دوستاشن بليط قطار گرفتند تا مجدداً روانه چبهه‌ها شوند.

گفتم: سرمن تو که هنوز حالت خوب نشده است، چرا می‌روی؟ گفت: من که مشکلی ندارم، خیلی‌ها پا ندارند و یا دست ندارند، اما توی چبهه‌ها هستند.

با جوابی که داد دیگر حرفی برای گفتن نماند بود و او رفت و من در حسرت پاشیدن آبی در پشتاشن ماندم؛ همراه با دلی که دیگر توان گول زدن خود را نداشت.

آن روزها می‌شد ظاهراً خنده‌دیر و خود را و اطرافیان را گول زد، اما دل را چی؟

وقتی می‌رفت آرزو داشتم، دلم همراهش باند، که شاید کمی آسوده‌تر باشم، اما چاره‌ای به جز صبر کردن نداشتم. آن هم تا ظهر روزی که از ژانوارمری آمدند و در خانه را زندگانی در کاری باز کرد، گفتند: به حاج آقا بکویید بعدازظهر بیانیند ژانوارمری کاری داریم.

تا آمدن پدرش خانه آوار سرم شده بود و با خود کلنگار می‌رفتم که هیچ چیز را باور نکنم! دن چقدر زمان برد اما وقتی پدرش آمد و گفت، آنقدر به هم ریخت که پایره‌های رفت و بعدم بدن بی سرش را آوردن.

عباس داداشی، نوزدهم اسفند ماه سال ۱۳۴۲ در شهر قزوین به دنیا آمد. پدرش حسن، در شهرداری کار می‌کرد و پادرش طاهره نام داشت. تا پایان دوره ابتدایی درس خواند. به عنوان سرباز ژانوارمری خدمت می‌کرد که سوم شهربیور ماه سال ۱۳۶۲ در سردهشت و به هنگام درگیری با گروه‌های ضدانقلاب بر اثر اصابت گلوله به شهادت رسید.

باورش واقعاً برایمان سخت بود چرا که اصلاً امیدی به آزادی نداشتم.

روز ۵ شنبه بود که حق معروف آن افراد را به آسایشگاه راه آهن اردواهه بآمد و اگر این کار را بکنم مرا ندارم و اگر این کار را بکنم مرا خواهدند کشت.

از آزادی بگویید و این که چگونه مطلع شدید آزاد می‌شود؟

در گذشته چندین بار موضوع از آزادی اسرا مطرح شده بود و خبرش را برایمان تکراری و نامطمئن بود تا روز ۲۳ مرداد

ماه که ۷ صبح و طبق معمول یک روزه‌ها که خبری در راه رسیدیم

بود، بلندگوهای اردواهه روشن شده و اعلام داشتند که سلام در

ایستاده بودند که روزه‌گران را بدرقه کرده و یک جلد قرآن

مجید نیز به آنها اهدای کردند. به نزدیک افسر عراقی که رسیدیم

همان شکنجه است که در مسؤول این روزه‌ها که خبری در راه رسیدیم متوجه شدم این افسر

ماجرای حلوای پختن بودند و نیروهایی که گرد من بودند

با ضربات چوب و کابل و سیم مرا شکنجه می‌کردند

که یک لحظه چشم بندم افتاد و دیدم این نیروها

فوق هم که کینه فراوانی از من داشت، مرا شناخته و پس از فحاشی دستور داد مرا برگردانند و

رعایتی هستند که به آن دارند که به این

توچه کنید.

همه عالم بر سرم آوار شده است

قطعنامه و تبادل اسرا به طور

جدی مطرح شد.

همزمان نیروهایی صلیب سرخ و نیروهای ایران قرار شد من

از ایشان عذرخواهی کرده و برگردانم که همین کار را کرد

اتاق‌ها اسامی بچه‌ها را فرات

کرده و برای آنها کارت آزادی صادر کردن. سرانجام هم نوبت

سوی مز خسروی و آغوش گرم

از آزادی ما هم صادر شد و این

ایران اسلامی برداشت.

روز تمام مرا در آنجا نگهداشتند و همگی دستورات و رهنمودهای او

نیروهای عینی با وحشیگری تمام و

می‌شد، از طرفی رزمندگان هم

در رسانه‌ها بگویند که حق حقوق اسرای اینها می‌دانند، در حالی که

سرو اینجا نیز با رای این دادگاه

فرمایشی من و یکی از رزمندگان

به ۱۵ سال زندان محکوم شدیم.

پس از صدور این رای و درج

خبر آن و اعتراضات و شکایات

زیادی که به صلب سرخ شد از

طرفی در همان ایام اقای

هاشمی رفسنجانی در خطبه‌های

نمای جمهه عراقی از طرح این خبر،

مسئولین عراق را تهدید کردند که

اگر با اسرای امویزه شدن

به حداکثری که جشنی در راه

رسانیدن عرضه شدند.

دوش داشتند که با رهنمودها

دوش داشتند، در راس همه

قوار داشتند که با رهنمودها

دوش داشتند که با رهنمودها

برای ما و کیل تسبیخی گرفته بودند تا با نمایش فیلم دادگاه در رسانه‌ها بگویند که حق حقوق اسرای اینها می‌دانند، در حالی که

سرو اینجا نیز با رای این دادگاه

فرمایشی من و یکی از رزمندگان

به ۱۵ سال زندان محکوم شدیم.

پس از صدور این رای و درج

خبر آن و اعتراضات و شکایات

زیادی که به صلب سرخ شد از

طرفی در همان ایام اقای

هاشمی رفسنجانی متوجه شدند

به حداکثری که جشنی در راه

رسانیدن عرضه شدند.

دوش داشتند که با رهنمودها

دوش داشتند، در راس همه

قوار داشتند که با رهنمودها

دوش داشتند که با رهنمودها

برای ما و کیل تسبیخی گرفته بودند تا با نمایش فیلم دادگاه در رسانه‌ها بگویند که حق حقوق اسرای اینها می‌دانند، در حالی که

سرو اینجا نیز با رای این دادگاه

فرمایشی من و یکی از رزمندگان

به ۱۵ سال زندان محکوم شدیم.

پس از صدور این رای و درج

خبر آن و اعتراضات و شکایات

زیادی که به صلب سرخ شد از

طرفی در همان ایام اقای

هاشمی رفسنجانی متوجه شدند

به حداکثری که جشنی در راه

رسانیدن عرضه شدند.

دوش داشتند که با رهنمودها

دوش داشتند، در راس همه

قوار داشتند که با رهنمودها

دوش داشتند که با رهنمودها